



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 14048/2022**  
**08.12.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ АД Београд, чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4715/18 од 25.05.2022. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4715/18 од 25.05.2022. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5470/2018 од 19.10.2018. године, првим ставом изреке, тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен, па је другим ставом изреке обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете по основу адвокатских трошкова за састављање одштетног захтева, исплати износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од 28.11.2016. године до исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 17.300,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Четвртим ставом изреке, део захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати законску затезну камату на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду 4715/18 од 25.05.2022. године, исправљеном решењем истог суда ГЖ 4715/18 од 09.09.2022. године, првим ставом изреке, жалба тужиоца је одбијена, а жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу одлуке о законској затезној камати на досуђени износ 6.000,00 динара на име састава одштетног захтева, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ накнаде од 6.000,00 динара на име састава одштетног захтева, исплати законску затезну камату од 13.12.2016. године до исплате, уместо од дана 28.11.2016. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу у којем тужилац потражује исплату законске затезне камате на досуђени износ од 6.000,00 динара на име састава одштетног захтева за период од 28.11.2016. године до 13.12.2016. године и жалба туженог у преосталом делу одбијена, а првостепена пресуда у преосталом побијаном усвајајућем, а непреиначеном делу, потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова

жалбеног поступка. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судке праксе.

Поднеском од 18.10.2022. године, пуномоћник тужиоца је повукао изјављену ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Имајући у виду да је тужилац преко пуномоћника повукао ревизију коју је поднео 15.07.2022. године, то је ревизија у смислу наведене законске одредбе недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија  
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка  
управитељ писарнице  
Марина Антонић**